

veje og stier, der er befæstet, f.eks. med stabilgrus, og dermed mere robuste.

Private skove på mindst 5 ha er åbne for offentlighedens færdsel efter hovedreglen i stk. 1, og de supplerende regler bl.a. i stk. 5, 1. og 2. pkt. Det er her foreslået, at ophold ikke må finde sted inden for 150 m fra beboelses- og driftsbygninger, se afsnit 1. ovenfor. Efter den gældende lov gælder begrænsningen kun inden for 50 m fra beboelsesbygninger. Ændringen er begrundet i et ønske om at harmonisere reglerne om opholdsret for skove og udyrkede arealer, og skal ses i sammenhæng med den udvidede adgangsret ifølge lovforslaget.

Om *stk. 5, 3. pkt.* bemærkes, at skove, der er mindre end 5 ha, findes overalt i det danske landskab. Ofte vil der kun være adgang til dem ad veje og stier, der ikke i almindelighed er åbne for offentlighedens færdsel, eller hvor ejeren ihvertfald kan hindre denne, hvis han ønsker det.

Af hensyn til befolkningens friluftsliv, er det vigtigt, at der på regionalt niveau sker en nøjere analyse af de muligheder, som befolkningen har for at færdes i naturen, og at der på grundlag heraf sker en planlægning af, hvor det er vigtigt, at der også skabes muligheder for, at der kan færdes i eller igennem småskovene. Amdsrådet kan træffe aftale med ejerne af disse skove om, at de er åbne for færdsel enten efter de almindelige regler i § 23, stk. 1-5 eller efter mere specielle regler afpasset de konkrete forhold.

Den analyse og planlægning, der skal finde sted, må ses i snæver sammenhæng med reglerne i lovforslagets § 26. Planlægningen vil også blive et meget centralt element i det samarbejde, der skal ske mellem amtsrådet og de forskellige regionale interesseorganisationer i de grønne råd, der foreslås nedsat efter lovforslagets § 64, stk. 2, jf. bemærkningerne hertil og til § 27 nedenfor.

I nogle tilfælde vil amtsrådet være i stand til at opnå aftaler uden videre, f.eks. hvor ejeren allerede i dag accepterer, at skoven er åben. I andre tilfælde vil det være nødvendigt at etablere en aftale indenfor rammerne af lovforslagets kapitel 8, jf. de almindelige bemærkninger hertil og forslaget § 55, stk. 1, nr. 3 med bemærkninger.

Om undtagelsen i *stk. 6* bemærkes, at skove, der ejes af offentlige stiftelser, efter den før 1989 gældende skovlovgivning og efter naturfredningsloven har været ligestillet med offentligt ejede skove. Da der således for disse skove i dag gælder en videregående adgang end i andre privatejede skove, foreslås det, at denne adgang opretholdes, selv om begrebet »offentlige stiftelser«, der så vidt muligt må fortolkes som hidtil, iøvrigt har mistet dets betydning.

Til § 24

Reglen svarer til § 56 i naturfredningsloven. Dog er det ikke længere et krav, at opholdet skal være kortvarigt. Der skønnes ikke at være behov for at begrænse opholdets varighed ud over, hvad der følger af bestemmelsen i stk. 3, hvorefter der kun er adgang til private udyrkede arealer fra kl. 7 til solnedgang.

Endvidere er *stk. 2* ny. Den skal sammenholdes med den tilsvarende bestemmelse i § 23, stk. 3. § 24 omfatter de udyrkede arealer, der hverken er strande (§ 22) eller klitfredede arealer (§ 25), eller er beliggende i skove, jf. bemærkningerne til § 23.

Efter *stk. 3* må ophold ikke finde sted inden for 150 m fra beboelses- og driftsbygninger. Efter den gældende lov gælder begrænsningen kun for beboelsesbygninger. Se afsnit 1. ovenfor og bemærkningerne til § 23, stk. 5.

Til § 25

Reglen svarer til sandflugtslovens § 6, stk. 2. I lighed med hvad der i dag gælder for de klitfredede arealer, gælder adgangsretten hele døgnet.

Til § 26

Reglen indenbærer, at offentligheden sikres adgang til at færdes til fods og på cykel også ad private anlagte veje og befæstede stier i det åbne land. Ejeren har dog i de i stk. 2 og 3 opregnede situationer ret til helt eller delvis at forbyde færdsel.

I lighed med de øvrige adgangsregler i §§ 22-25 begrænser den foreslåede bestemmelse anvendelsesområdet for mark- og vejfredslovens § 17. Den har ikke nogen selvstændig betydning for adgangen til at færdes på offentlige veje. Dette reguleres ved lov om offentlige veje.

Derimod indebærer den en udvidet adgang til færdsel – men ikke ophold – på private, enmandsejede veje og stier og private fællesveje og -stier i det åbne land.

Bestemmelsen om, at adgang sker på eget ansvar, ændrer ikke forudsætningen i privatvejsloven om, at de vejberettigede brugere af private fællesveje og -stier skal holde disse i en efter færdselens art og omfang, god og forsvarlig stand. Bestemmelsen præciserer, at åbningen af anlagte veje og befæstede stier ikke udvider vedligeholdelsesforpligtelserne i forhold til vejlovgivningen og almindelige erstatningsretlige regler.

Hvis vejmyndighederne ønsker at stille yderligere krav til vedligeholdelse, må de benytte privatvejslovens muligheder for evt. at overtage vejene og stierne som offentlige.